

Requirements and consequences of good governance in Iranian sports with an approach to Accountability and Media Transparency

Bahareh Nekoonam*

Assistant Professor, Rahman Ramsar
Institute of Higher Education,

Meysam Asgarshamsi

PhD in sport management, Education
teacher, Mazandaran. Iran

Abstract

The present study aimed to identify and prioritize the requirements and consequences of good governance in Iranian sports through accountability and media transparency. This research employed a mixed-methods approach (Qualitative & Quantitative) with an applied-developmental objective. Participants included 16 experts in sports management and media, selected through snowball sampling for interviews. Data analysis in the qualitative section involved coding interviews through three rounds until theoretical saturation and consensus was reached, while the quantitative section utilized fuzzy analysis. The validity of the research was confirmed through member checks, auditing methods, participatory approaches, and pluralism, at the same time reliability was calculated using Scott's Pi coefficient of 0.90 and a consistency criterion of less than 1.0. Qualitative results revealed 10 fundamental requirements for good governance in Iranian sports, categorized as (International, Managerial, External, Internal, Social & Cultural, Technological, Legal & Regulatory, Structural, & Educational), across 44 items. Additionally, 10 positive consequences were identified and prioritized: (prevention of corruption, increased public trust, technological advancement in sports, maintaining dialogue and social interaction, improvement in management quality, enhancement of sports organizations' performance, sustainable development, strengthening communications, increased inclusion and diversity, & promotion of sports culture). Identifying and implementing

* Corresponding Author: nekoonambahar@gmail.com

How to Cite: Nekoonam, B. and Asgar Shamsi, M. (2024). Requirements and consequences of good governance in Iranian sports with an approach to Accountability and Media Transparency. *Research in Sport Management*, 13(14), 85-114.

fundamental requirements for good governance in Iranian sports, focusing on accountability and media transparency, can lead to positive outcomes, such as reducing corruption, achieving gender equality, enhancing diversity, and promoting sustainable development in sports.

Introduction

The lack of success in sports governance matters highlights the importance of effective measures to develop and review, change, and transform fundamental goals, policies, programs, and executive methods in sports, which can be effective in achieving the strategic objectives and policies of the country's sports. Since the organizations in charge of sports in the country, such as the Ministry of Sports and Youth, and the National Olympic and Paralympic Committee, have a huge mission and are more influential than any other institution in the development of sports in the country, it is expected that their actions will be towards the development and progress of the country's sports. The importance of evaluating their performance, the existence of media transparency, and their way of responding to the people, the media, and the government are emphasized more than any other organization, considering their important role. Therefore, the present study seeks to find an answer to how media accountability and transparency can help improve good governance in Iranian sports.

Methods and Material

This research was a mixed strategy (qualitative and quantitative) with a sequential exploratory research design and an applied-developmental goal, which in the qualitative part: from the Delphi interview method and in the quantitative part: from the fuzzy hierarchical analysis (Chang method) to identify and prioritize the basic requirements for good governance in Iranian sports through media accountability and transparency and its consequences. The statistical population in the qualitative and quantitative parts of the research was 16 scientific and executive experts (professors and academic experts in sports management, academic experts in communications and media, and managers of sports organizations) who were selected by purposeful sampling using the snowball method. The interviews were analyzed until theoretical saturation was reached in open and selective coding of the responses, during three rounds of consultation and brainstorming. To ensure the validity of the research data, member matching, audit method, participatory research, and pluralism were used, and its reliability was controlled by preparing and applying a written framework for the interview, using the P-Scott criterion (coefficient of agreement between coders). That is, the coding of 4 interviews was

randomly given to two experienced coders (PhD graduates in sports management), and at the end, the P-Scott criterion (coefficient of agreement between coders) was calculated as 0.90.

Results and Discussion

According to the inductive method, 10 basic requirements were determined. The items were categorized into 10 main categories: requirements (legal and regulatory, structural, managerial, educational, communication, technological, internal, external, social and cultural, and international). The percentage of agreement between the interviewees was calculated to be higher than 87.50%. Next, the requirements of good governance in sports were ranked through media accountability and transparency with fuzzy analysis. For fuzzy analysis, first, a fuzzy pairwise comparison matrix was created and then a normalized matrix was obtained by dividing each element by the sum of each column and the weight of each sub-criteria was calculated by calculating the average of each normalized row. Finally, the sub-criteria were prioritized and reported based on the weights obtained. Ultimately, these requirements lead to 10 outcomes: increasing public trust, improving the quality of management, improving the performance of sports institutions, promoting sports culture, preventing corruption, increasing inclusion and diversity, strengthening communication, developing technology in sports, promoting sustainability, strengthening dialogue and social interaction.

Conclusion

The results of the study showed that prioritizing the sub-criteria of the requirements and outcomes of good governance in Iranian sports well reflects the mutual relationship between the requirements and outcomes of good governance. For example, preventing corruption is of the highest importance in creating good sports governance. As a result, corruption is recognized as a serious obstacle to sustainable development in the country's sports. Also, increasing public trust in sports institutions, improving the quality of management, and improving the performance of institutions are other important outcomes that are created based on the need for transparency and accountability in good governance.

International, managerial, internal, and external requirements were recognized as the most important requirements of good governance in Iranian sports because they have transparent and efficient laws and regulations and help the country's sports institutions achieve their goals. Proper and efficient management in sports institutions can also help improve performance and quality of management. Good governance

requirements directly affect outcomes. For example, managerial and legal requirements can lead to the prevention of corruption and increased public trust. The need to pay attention to technology also shows the importance of innovation and technology in the progress of Iranian sports.

This research clearly shows the importance of good governance, its requirements and consequences in Iranian sports. According to the results, improving good governance requires paying attention to international, legal, managerial, social and cultural requirements, which can ultimately lead to positive and sustainable outcomes for the country's sports.

Increasing accountability and transparency in the media helps people to be more confident in the accuracy and integrity of information about sports and sports institutions. Media transparency makes both the people, officials in sports organizations and the government aware of their roles, duties and performance, responsible and fully accountable, and by eliminating and reducing the influence of the hands behind the scenes of power that have always monopolized national interests openly and secretly, conditions are created where all members of society benefit from equal rights and opportunities in fulfilling their responsibilities and taking advantage of social opportunities.

The expansion and development of good governance in Iranian sports through media transparency will be possible when adherence to the law and transparent performance are observed both individually and socially in all sectors and institutions of the country. Also, personal interest is defined in the pursuit of ensuring collective interest and we adhere to the principles of the Olympic Charter and the non-interference of politics and politicians in the country's sports so that we can witness the growth of the country's sports and good governance in sports in the presence of free and transparent media, free from economic-political conflicts and corruption.

Keywords: Accountability, Media transparency, Good governance, Iranian sports.

الزامات و پیامدهای حکمرانی خوب در ورزش ایران با رویکرد پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای

بهاره نکونام * | استادیار موسسه آموزش عالی رحمان رامسر، ایران

میشم عسگرشمسی | دکتری مدیریت ورزشی، دبیر آموزش و پرورش، مازندران، ایران

چکیده

پژوهش حاضر شناسایی و اولویت‌بندی الزامات و پیامدهای حکمرانی خوب در ورزش ایران با کمک پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای بود. پژوهش از نوع آمیخته (کیفی و کمی) و با هدف کاربردی- توسعه‌ای بود. مشارکت کنندگان در پژوهش شامل: ۱۶ تن از صاحب‌نظران علمی و اجرایی در مدیریت ورزش و رسانه بودند که با نمونه‌گیری گلوله برفی جهت مصاحبه انتخاب شدند. تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش کیفی شامل طی سه دور مصاحبه تا رسیدن به اشباع و اجماع نظری و کدگذاری مصاحبه‌ها بود و در بخش کمی تحلیل فازی انجام شد. روایی پژوهش با تطبیق توسط اعضاء، روش ممیزی، مشارکتی بودن و کثرت‌گرایی پژوهش تأیید و پایایی آن با معیار پی اسکات ۰/۹۰ و معیار سازگاری آن کمتر از ۰/۱ محاسبه شد. نتایج کیفی در قالب ۱۰ الزام اساسی برای حکمرانی خوب در ورزش ایران: به ترتیب الزامات (بین‌المللی، مدیریتی، بیرونی، درونی، اجتماعی و فرهنگی، فن‌آورانه، قانونی و مقرراتی، ساختاری، آموزشی)، در ۴۴ سنجه و ۱۰ پیامد مثبت به ترتیب (پیشگیری از فساد، افزایش اعتماد عمومی، توسعه فن‌آوری در ورزش، تقویت گفتگو و تعامل اجتماعی، بهبود کیفیت مدیریت، ارتقاء عملکرد نهادهای ورزشی، ارتقاء پایدار، تقویت ارتباطات، افزایش شمولیت و تنوع، ارتقای فرهنگ ورزش)، شناسایی و اولویت‌بندی شدند. شناسایی و پیاده‌سازی الزامات اساسی برای حکمرانی خوب در ورزش ایران با تمرکز بر پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای می‌تواند منجر به پیامدهای مثبت، نظیر کاهش فساد، برابری جنسیتی و تنوع و توسعه پایدار در ورزش گردد.

کلیدواژه‌ها: پاسخگویی، شفافیت رسانه‌ای، حکمرانی خوب، ورزش ایران

مقدمه

ورزش، یکی از ارکان اساسی فعالیت‌ها و برنامه‌ریزی‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است و به عنوان مقوله‌ای فرهنگی، یک پدیده مفید اجتماعی محسوب می‌شود که تأثیرگذاری بسیار عمیقی در توسعه کشورها دارد (گودرزی و همکاران، ۱۳۹۱). بنابراین منطقی به نظر می‌رسد که ورزش از دغدغه‌های اصلی هر کشوری از جمله ایران باشد.

«طرح جامع ورزش کشور» در سال ۱۳۸۲ به عنوان اولین سند توسعه ورزش تنظیم شد. این سند ۱۱ مؤلفه حمایتی برای هر یک از سطوح ورزش نشان داد که مبنای نظری طراحان، توسعه همه جانبه و متوازن سطوح ورزش ایران بود، اما با شرایط موجود کشور همخوانی نداشت. به همین دلیل این طرح از منظر تئوریک و عملیاتی ناکام ماند (گزارش راهبردی وزارت ورزش، ۱۳۹۴). با این حال، هر چند در اجرای سیاست‌های برنامه اول تا پنجم توسعه بهبود نسبی در بعضی از ابعاد ورزش کشور حاصل شد، ولی وجود مشکلات و چالش‌هایی اساسی مانند فساد در ورزش (رنجبر، ۱۴۰۲؛ نجفی کلوری و همکاران، ۱۳۹۱؛ گودرزی و همکاران، ۱۳۹۰ و محمودی، ۱۳۹۷)، عدم شفافیت مالی در باشگاه‌های حرفه‌ای (مخلصی حوض سرخی، ۱۴۰۳، امیرتاش، ۱۳۹۳)، حق پخش تلویزیونی (علی دوست قهفرخی، ۱۳۹۸)، عدم موفقیت در خصوصی‌سازی باشگاه‌های ورزشی (علی دوست قهفرخی، ۱۳۹۸؛ محمدی مغانی، ۱۳۹۷)، توسعه ناکافی ورزش همگانی و پایین بودن سهم ورزش در تأمین سلامت عمومی مردم (نسترن بروجنی و همکاران، ۱۳۹۷ و آصفی و همکاران، ۱۳۹۷)، تراز مالی منفی باشگاه‌ها (دلدار و همکاران، ۱۳۹۵)، خطر تعلیق ورزش کشور (روزنامه دنیای اقتصاد، ۱۳۹۸)، تغییرات مداوم ساختار وزارت و فدراسیون‌ها (سجادی و همکاران، ۱۳۹۵)، نظام ارزیابی عملکرد ناکارآمد در سازمان‌های ورزشی (زنجیرچی و همکاران، ۱۳۹۴ و کشاورز و همکاران، ۱۳۹۳)، همکاری بین‌بخشی ناکافی نهادهای تأثیرگذار حوزه ورزش (فراهانی و همکاران، ۱۳۹۷) و تعلق در تشکیل شورای عالی ورزش کشور (گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، ۱۳۹۷)، تعداد زیاد پروژه‌های نیمه تمام و کمبود فضاهای ورزشی و عدم مدیریت آن (سایت خبری همشهری آنلاین، ۱۳۹۸)، دسترسی نابرابر بانوان به تسهیلات و فرصت‌های متناسب و متوازن (عابدی و همکاران، ۱۳۹۷)، ضعف دیپلماسی ورزشی کشور (جوادی پور و راسخ، ۱۳۹۸؛ پیمان‌فر و همکاران، ۱۳۹۸) و غیره نشان می‌دهد که متأسفانه

در کشور ما نهاد ورزش هنوز نتوانسته نقش شایسته خود را در رسیدن به اهداف متعالی ایفا نماید و جایگاه بایسته خویش را به دست آورد. با توجه به چالش‌های موجود در صنعت ورزش، این صنعت نیاز به مدیریت بهینه و مطلوب دارد. رویکرد جدیدی که می‌تواند به این امر کمک نماید، حکمرانی خوب است.

نظریه حکمرانی خوب از دهه ۱۹۹۰ به عنوان یک الگوی توسعه مورد توجه قرار گرفته است. در چند دهه گذشته، حکمرانی در ورزش به عنوان موضوعی متداول برای تحقیقات تبدیل شده است و توجه بسیاری از محققان را به خود جلب کرده است. واضح‌ترین دلیل افزایش علاقه به این موضوع، ظهور مستمر موارد مربوط به سوء مدیریت و ناسازگاری اخلاقی، از جمله رسوایی‌های مربوط به رشوه‌خواری، تبانی در مسابقات و فساد به ویژه در بین نهادهای بین‌المللی حاکم بر ورزش مانند کمیته بین‌المللی المپیک و فدراسیون بین‌المللی فوتبال است. این تخلفات منجر به زیر سؤال بردن مشروعیت حاکمیت فعلی ورزش شده است (ایسوسومپی^۱، ۲۰۲۰).

علی‌رغم علاقه محققان و مدیران ورزشی به مفهوم حکمرانی، توافق بر سر تعریف آن در ادبیات مدیریت مشکل به نظر می‌رسد. از حکمرانی به عنوان مفهومی گیج‌کننده، سخت معنی، با معانی متعدد و کاربرد نادرست از آن تا به امروز یاد شده است (داولینگ و همکاران^۲، ۲۰۱۸). برای مثال؛ طبق تعریف کمیسیون ورزش استرالیا^۳، حکمرانی سیستمی است که توسط آن سازمان‌ها هدایت و مدیریت می‌شوند. این امر در چگونگی تنظیم و دستیابی به اهداف سازمان تأثیر می‌گذارد، قواعد و مراحل تصمیم‌گیری سازمانی را بیان می‌کند و ابزار بهینه‌سازی و نظارت بر عملکرد، از جمله نحوه نظارت و ارزیابی ریسک را تعیین می‌کند (کمیسیون ورزش استرالیا، ۲۰۱۵).

بانک جهانی، به عنوان یک نهاد بین‌المللی، شاخص‌های حکمرانی را به شش مؤلفه: حق اظهار نظر و پاسخگویی، ثبات سیاسی و مقابله با خشونت، اثربخشی دولت، کیفیت مقررات، قانون‌مداری و کنترل فساد تقسیم کرده است (بانک جهانی^۴، ۲۰۱۲) و سازمان ملل هشت شاخص مشارکت، حاکمیت قانون، شفافیت، مسئولیت‌پذیری، اجماع‌محوری، عدالت، حق

1. Isosomppi, S
2. Dowling et al
3. Australian Sport Commission
4. World bank Institute

اظهارنظر، کارآیی و اثربخشی را معرفی کرده است (برنامه سازمان ملل متحد^۱، ۲۰۱۰). شاخص‌های ارائه شده توسط این دو نهاد تا حدودی همپوشانی دارند و در اغلب مدل‌های حکمرانی در اقتصاد، سیاست و مدیریت به عنوان مرجع اصلی در بررسی حکمرانی استفاده شده‌اند؛ اما به نظر می‌رسد که در حوزه ورزش این کدها (دستورالعمل‌ها) باید به طور ویژه‌ای تعریف شوند؛ زیرا، از یک سو، سازمان‌های ورزشی ویژگی‌های منحصر به فردی دارند؛ به طوری که می‌توان گفت آنها ویژگی هر دو نوع سازمان دولتی و غیردولتی را تا حدودی دارند. از طرفی دیگر، ورزش برخلاف اغلب صنایع، زیر ذره‌بین رسانه‌ها قرار دارند. بنابراین، کدهایی که برای حکمرانی خوب در سازمان‌های دولتی و غیردولتی پیشنهاد شده‌اند، به طور کامل برای سازمان‌های ورزشی اجرا شدنی نیستند.

دو شاخص شفافیت و پاسخگویی در هر دو نهاد، هم پوشانی دارند و این اهمیت این دو موضوع را نشان می‌دهد. حکمرانی به موضوعات مختلفی از جمله دیدگاه حفظ اعتماد عمومی مربوط می‌شود تا بتواند از این اعتماد برای توضیح به شهروندان یا نمایندگان آنها استفاده کند. علی‌رغم حضور بحث حکمرانی خوب، مفاهیم پاسخگویی و شفافیت به زمان‌های گذشته باز می‌گردد (لیوریو و همکاران^۲، ۲۰۱۸). پاسخگویی از دیدگاه تئوری دموکراسی محور دارای اهمیت زیادی است. پاسخگویی عمومی، شهروندان را قادر می‌سازد تا سازمان‌های دولتی را در برابر اقداماتشان جوابگو سازد (معدنی و همکاران، ۱۳۹۷). موضوع پاسخگویی اهمیت فراوانی دارد، زیرا بحث مصالح و منافع عمومی مطرح است. ظهور شیوه‌های نوین حکمرانی، مسئله پاسخگویی را با شدت بیشتری مطرح می‌سازد. در واقع بر اساس الگوهای جدید مدیریت گرای، دولت و سازمان‌های عمومی در معرض آزمون‌های جدی‌تری از پاسخگویی و پرسش و مسئولیت قرار دارند (سوفیانی و همکاران^۳، ۲۰۲۲). پاسخگویی ابزاری است برای دادن توضیح متعهدانه اعمال و تصمیمات یک فرد یا نهاد به فرد یا نهاد دیگری که همراه آثار حقوقی، سیاسی و اداری لازم است (رهنورد و همکاران، ۱۳۹۸). پاسخگویی به طور گسترده به عنوان ارائه و درخواست دلایل برای رفتار تعریف شده است (ارگان و همکاران^۴، ۲۰۲۱). پاسخگویی یکی از راه‌های ایجاد اعتماد عمومی،

1. United Nations Development Program
2. Lyrio et al.
3. Sofyani et al.
4. O'Regan et al.

ارتقای حکمرانی دموکراتیک و بهبود ارائه خدمات می‌باشد (سوفیانی و همکاران، ۲۰۲۲). نظام پاسخگویی در سازمان‌ها موجب کاهش رفتارهای غیرقانونی خواهد شد. در واقع مسئولیت پاسخگویی، سازمان را موظف می‌کند در حیطه وظایف قانونی خود در مورد فعالیت‌هایی که انجام می‌دهد، به مردم و نمایندگان قانونی آنها توضیح دهد و در مورد میزان منابع مالی، بودجه عمومی دولت و نحوه مصرف آن اسناد و مدارک معتبر ارائه کند. گزارشگری نقش عمده‌ای در ادای وظیفه پاسخگویی در جامعه دموکراتیک ایفا می‌کند. با وجود اهمیت نظام پاسخگویی در سازمان‌ها، اما مشاهده می‌شود که این مهم در سازمان‌های ورزشی مورد توجه کافی قرار نمی‌گیرد و موانعی بر سر اجرای آن وجود دارد. عدم موفقیت در امور حاکمیتی ورزش، اهمیت لزوم اقداماتی مؤثر در توسعه و بازنگری، تغییر و تحول اساسی در اهداف، سیاست‌ها، برنامه‌ها و روش‌های اجرایی در ورزش را بیان می‌کند که می‌تواند در نیل به اهداف و سیاست‌های راهبردی ورزش کشور مؤثر واقع گردد. از آنجایی که سازمان‌های متولی ورزش کشور مانند وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و پارالمپیک رسالت عظیمی بر عهده دارند و بیش از هر نهاد دیگری در تحول ورزش کشور اثرگذار هستند، انتظار می‌رود اقدامات آنها در جهت توسعه و پیشرفت ورزش کشور باشد. اهمیت ارزیابی عملکرد آنها، وجود شفافیت رسانه‌ای و نحوه پاسخگویی آنها در برابر مردم، رسانه‌ها و دولت با توجه به نقش حائز اهمیت آنها بیش از هر سازمان دیگری تأکید می‌شود. لذا پژوهش حاضر به دنبال یافتن پاسخ به این سؤال است که چگونه پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای می‌توانند به بهبود حکمرانی خوب در ورزش ایران کمک کنند؟

پیشینه پژوهش

نکونام و فراهانی (۱۴۰۳) دریافتند که اجرای راهبردهای توسعه سطح حکمرانی خوب، تبیین مسائل عمده شفاف‌سازی حکمرانی خوب، اعتمادسازی به انجام حکمرانی خوب، تعیین چهارچوب استاندارد حکمرانی خوب، تصویرسازی کاربردی شفافیت، توسعه مدیریت و حکمرانی خوب و کنترل فساد اداری در حکمرانی خوب، منجر به پیامدهای «افزایش سطح حکمرانی خوب»، «شفافیت اعمال و اهداف»، «شفافیت اطلاعات»، «اعتمادسازی ملی و بین‌المللی»، «پاسخگویی مسئولان و حکمرانان»، «توانمندسازی افراد»، «توسعه شفافیت

عملکرد رسانه‌ای و حکمرانی»، «کنترل و کاهش معضلات اخلاقی» و «افزایش بهره‌وری و کیفیت خدمات اجتماعی» در حکمرانی خوب سازمان‌های ورزشی ایران می‌گردد. خسروی و پیفه (۱۴۰۱) نشان دادند که سازمان‌های دولتی می‌توانند از طریق پاسخگویی عمومی، تجمع خواسته‌ها و نظارت و آگاهی‌بخشی، منجر به بهبود شفافیت سازمانی در مقابل عملکردشان شوند، که موجب کارآمدی بیشتر حکومت و مشارکت مردم و گروه‌ها در تصمیم‌گیری شود. در نتیجه شفافیت و پاسخگویی هر دو از موارد ضروری برای فعالان بخش دولتی و نیز خصوصی است و برای بهره‌مندی از آنها به طراحی مدل جامع و کاملی نیاز است. الفتی و همکاران (۱۴۰۰)، موانع نه‌گانه قانونی، کارکردی، محیطی، فرهنگی، سازمانی، مدیریتی، فردی، رفتاری و ساختاری را در اجرای نظام پاسخگویی سازمان‌های ورزشی شناسایی کردند. رسولی (۱۴۰۰) به ترتیب هفت عامل: انسجام و استقلال درونی، حاکمیت قانون، مسئولیت‌پذیری، شفافیت، پاسخگویی، مشارکت و دموکراسی و انضباط را عوامل اصلی حکمرانی بهینه در تعاملات روابط بین‌المللی ورزشی وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک معرفی کرد. محمدی‌رئوف و همکاران (۱۴۰۰) نشان داد: هشت عامل مؤثر بر تحقق حکمرانی مطلوب و توسعه ورزش کشور: حکمروایی توسعه‌گرا، ساختار اداری کارآمد، دانش‌محوری نهادی، حاکمیت قانون، اخلاق‌گرایی، تعالی‌سازی نهاد ورزش، اقتصاد مقاوم و برهم‌کنش نهادی، را بیان کرد. الفتی و همکاران (۱۳۹۹) در طراحی الگوی نظام پاسخگویی وزارت ورزش و جوانان، در بخش کیفی، ۸ عامل اداری، مالی، عملکردی، اخلاقی، اجتماعی، قانونی، دموکراتیک و رسانه‌ای را شناسایی نمودند. در بخش کمی هم به ترتیب: پاسخگویی‌های (عملکردی، قانونی، اداری، فن‌آوری و رسانه‌ای، پاسخگویی مالی، اخلاقی و اجتماعی) بیشترین اثرگذاری را بر نظام پاسخگویی سازمانی داشتند. تامپسون و همکاران^۱ (۲۰۲۲)، تعداد ۲۵۸ اصل منحصر به فرد حکمرانی را یافتند که شفافیت، پاسخگویی و دموکراسی از نظر فراوانی غالب بودند و فهرست اصول حکمرانی در ۴ دسته: مبتنی بر (ساختار، فرآیند، نتیجه و زمینه) قرار گرفت. گیرگینوف^۲ (۲۰۲۲) اظهار داشت: کمی‌سازی دستورالعمل‌های حکمرانی مستلزم اقدامات قابل توجهی در ایجاد پاسخ‌های مناسب از سوی سازمان‌های ورزشی است که منجر به تغییرات ساختاری و پیچیدگی سازمانی

1. Thompson et al.
2. Girginov

و نیاز به ظرفیت‌سازی بیشتر می‌شود و خواستار بازنگری در راستای یک مدل متمرکز بر ورزش شد تا نظام‌های ارزشی، سنت‌های محلی و چارچوب‌های نهادی زیربنای مدل را تصدیق نماید. پرنٹ و همکاران^۱ (۲۰۱۸) ضمن مطالعه ۳۲ سازمان و ۴۷ طرح اولیه از ویژگی‌های سازمانی و حکمرانی با کمک تحلیل خوشه‌ای، ۴ خوشه (رهبری، مدیریت اجرایی، حرفه‌ای و شرکتی) بر اساس ارزش‌های سازمانی کلیدی، پیچیدگی، منابع درآمدی و متغیرهای حکمرانی را نشان دادند. ما و کورشت^۲ (۲۰۱۹) به این نتیجه رسیدند که سوپر لیگ چین با مشکلات قابل توجهی در مدیریت، جهت حل چالش و اختلاف بین کنترل دولت و جهت‌گیری بازار روبروست که ناشی از واگرایی در تعیین اهداف و ناکارآمدی سازمانی است. مطالعه پانانگان^۳ (۲۰۱۷) نشان داد که هنوز ضعف‌هایی مانند: فقدان امکانات، زیرساخت، انتقال و حذف دفتر اصلی در وزارت ورزش و جوانان اندونزی با استانداردهای پایینی وجود دارد و پست افراد در ساختار سازمانی براساس صلاحیت آن‌ها نیست و ساختار دیوان‌سالار اداری آن دارای رویه‌ها طولانی و پیچیده است. پیلک^۴ (۲۰۱۶) اشاره نمود که با توجه به گردش مالی بالا در ورزش، به خصوص در کمیته بین‌المللی المپیک و فیفا، امکان فساد مالی زیادی وجود دارد که در صورت پاسخگو نبودن مدیران آن، فساد مالی زیادی به وجود می‌آید.

نتایج پیشینه پژوهش بیانگر این است که نه تنها حکمرانی خوب در ورزش ایران، از جایگاه مطلوب فاصله دارد، بلکه نهادهای ورزشی ملی و بین‌المللی، هم با فساد، دیوان‌سالاری اداری، عدم پاسخگویی و شفافیت ساختاری، مدیریتی و اجرایی، دخالت دولت در وظایف، مواجه‌اند. در این راستا، دسترسی آزاد به اطلاعات، تسهیل فعالیت رسانه‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد افشاگر و تجدید ساختارهای نظارتی، راهکارهایی جهت تحقق حکمرانی خوب در ورزش هستند. با توجه به عدم وجود اطلاعات کافی، داده‌های قابل دسترس و شفاف در مورد عملکرد سازمان‌های ورزشی، نحوه تخصیص و هزینه منابع، کمبود مطالعات میدانی و تجربی که به بررسی تأثیر شفافیت و پاسخگویی رسانه‌ای بر حکمرانی خوب در ورزش پردازند و عدم وجود الزامات مشخص برای ارزیابی شفافیت و

1. Parent et al.
2. Ma & Kurscheidt
3. Panannangan
4. Pielke

پاسخگویی در سازمان‌های ورزشی، پژوهشگران در صدد پاسخگویی به این پرسش برآمدند که اولویت‌بندی الزامات اساسی برای حکمرانی خوب در ورزش ایران با کمک پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای و پیامدهای آن چگونه است؟

روش

این پژوهش از نظر استراتژی آمیخته (کیفی و کمی) با طرح پژوهش اکتشافی متوالی و هدف کاربردی - توسعه‌ای بود که در بخش کیفی: از روش مصاحبه دلفی و در بخش کمی: از تحلیل سلسله مراتبی فازی (روش چانگ^۱) به شناسایی و اولویت‌بندی الزامات اساسی برای حکمرانی خوب در ورزش ایران از طریق پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای و پیامدهای آن، پرداخته شد. جامعه آماری (مشارکت کنندگان) در بخش کیفی و کمی پژوهش: ۱۶ تن از متخصصان علمی و اجرایی (اساتید و خبرگان دانشگاهی مدیریت ورزشی، خبرگان دانشگاهی ارتباطات و رسانه، مدیران سازمان‌های ورزشی) بودند که با نمونه‌گیری هدفمند با روش گلوله برفی^۲ انتخاب شدند، زیرا در این روش انتخاب اعضای آینده نمونه برای مصاحبه از طریق اعضای سابق نمونه انتخاب می‌شوند و نمونه مانند یک گلوله برفی بزرگ و بزرگ‌تر می‌شود. به نظر گروه پژوهش این افراد برای ارائه اطلاعات مورد نیاز در بهترین موقعیت قرار داشتند. این روش، بیشتر زمانی استفاده می‌شود که نیازمند نمونه‌های خبره باشیم. از نفر هفدهم، پاسخها در مصاحبه، تکرار شد و برای اطمینان بیشتر مصاحبه‌ها تا صاحب‌نظر بیستم هم انجام گرفت، اما کد باز (گویه) جدیدی اضافه نشد.

جدول ۱. مشخصات جمعیت‌شناختی مصاحبه‌شوندگان در مصاحبه‌ها

ردیف	گروه	زن	مرد	مجموع	درصد فراوانی
۱	مدیران سازمان‌های ورزشی و سازمان صدا و سیما	۲	۴	۶	۳۷/۵۰٪
۲	خبرگان دانشگاهی ارتباطات و رسانه	۲	۳	۵	۳۱/۲۵٪
۳	صاحب‌نظران، اساتید و خبرگان دانشگاهی مدیریت ورزشی	۲	۳	۵	۳۱/۲۵٪
۴	جمع	۶	۱۰	۱۶	۱۰۰٪

1. Fuzzy Hierarchy Analysis (Chang)

2. Snowball method

مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری و اجماع در کدگذاری باز و انتخابی پاسخ‌ها، طی سه دور (مرتب) راینی و هم‌فکری، تجزیه و تحلیل شدند. کدگذاری پاسخ‌ها به روش استقرایی تا رسیدن به اشباع نظری^۱ جهت شناسایی الزامات اساسی در حکمرانی خوب ورزش ایران و پیامدهای آن با توافق بیش از ۸۷/۵۰ درصد انجام شد. ابزار گردآوری داده‌های پژوهش در بخش کیفی: مصاحبه‌های عمیق و نیمه‌ساختارمند برای شناسایی الزامات و پیامدهای موضوع و در بخش کمی: پرسشنامه‌های فازی^۹ ارزشی، جهت مقایسه زوجی با به کارگیری اعداد فازی، جهت اولویت‌بندی الزامات و پیامدهای حکمرانی خوب در ورزش از طریق پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای بودند. پس از اشباع نظری، تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی و اجماع جهت اطمینان از روایی^۲ (راستی) داده‌های پژوهش، از تطبیق توسط اعضاء^۳، روش ممیزی^۴، مشارکتی بودن پژوهش^۵ و کثرت‌گرایی^۶ استفاده گردید و در تعیین پایایی^۷ (درستی) آن از طریق تهیه و به کارگیری چارچوبی مدون برای مصاحبه، با معیار پی اسکات (ضریب توافق بین کدگذاران)^۸ کنترل شد. یعنی به طور تصادفی کدگذاری ۴ مصاحبه به دو کدگذار مجرب (دانش‌آموخته دکتری مدیریت ورزشی) داده شد و در پایان معیار پی اسکات (ضریب توافق بین کدگذاران) ۰/۹۰ محاسبه شد.

جدول ۲. روایی و پایایی تحقیق کیفی

روایی پژوهش	شیوه‌های اجرا
قابلیت اعتبار	درگیری طولانی مدت و مشاهده مداوم، بازبینی توسط پژوهشگران و گروه پژوهش، بازبینی توسط مشارکت‌کنندگان، تکنیک مثلث‌سازی
قابلیت انتقال‌پذیری	توصیف کامل محیط و شرکت‌کنندگان
قابلیت اطمینان	بازرسی، مستندسازی پژوهشگر درخصوص داده‌ها، روش‌ها و تصمیمات، چندجانبه‌نگری پژوهشگر
تأیید‌پذیری	اخذ تأیید الگو از صاحب‌نظران و مشارکت‌کنندگان

1. Theoretical Saturation
2. Validity
3. Member Check
4. Auditing
5. Participatory
6. Triangulation
7. Participatory
8. Scott's pi (Coefficient of agreement between coders)

شیوه‌های اجرا	روایی پژوهش
شامل تکثر مکانی (کشور ایران) و تکثر مشارکت‌کنندگان (مصاحبه با خبرگان علمی و اجرایی حکمرانی ورزشی و صدا و سیما ایران) در سطوح مختلف سازمانی است.	کثرت‌گرایی
$Pi = (\text{توافق مورد انتظار} - \text{درصد توافق دو ارزیاب}) / (\text{توافق مورد انتظار} - 0)$	پایایی پژوهش
$Pi = (0/98 - 0/80) / (1 - 0/80) = 0/90$	

یافته‌ها

کد‌گذاری مصاحبه‌ها (برآیند پاسخ‌های مورد تأیید گروه پژوهش و مصاحبه) پس از اجماع و اشیاع نظری در جداول شماره ۳ و ۴ آمده است. با توجه به روش استقرایی (جزء به کل) الزامات اساسی ۱۰ گانه تعیین شدند. در مورد انجام کد‌گذاری باز و انتخابی باید گفت که ابتدا با تفکیک متن مصاحبه به عناصر دارای پیام در داخل خطوط یا پاراگراف‌ها تلاش شد تا کدهای باز انتخاب شوند و بعد در قالب مفاهیم مرتبط با پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای، الزامات اساسی برای حکمرانی خوب در ورزش ایران کد‌گذاری و طبقه‌بندی گردند، یعنی گویه‌ها در قالب ۱۰ مقوله اصلی: الزامات (قانونی و مقرراتی، ساختاری، مدیریتی، آموزشی، ارتباطی، فن‌آورانه، درونی، بیرونی، اجتماعی و فرهنگی و بین‌المللی)، طبق جداول زیر دسته‌بندی شدند. در ستون آخر درصد توافق بین مصاحبه‌شوندگان بالاتر از ۸۷/۵۰ درصد محاسبه شد.

جدول ۳. اجماع نظرات گروه پژوهش در الزامات اساسی برای حکمرانی خوب در ورزش ایران

ردیف	کد	کدهای باز	درصد توافق
۱	الزامات قانونی و مقرراتی	قانون مداری: تدوین و اجرای قوانین و مقررات مشخص در زمینه شفافیت اطلاعات رسانه‌ای.	۱۰۰٪
۲	مقرراتی	محاسبه‌پذیری: ایجاد مکانیسم‌های قانونی برای پاسخگویی به اتهامات و تخلفات.	
۳		حفاظت از اطلاعات: رعایت قوانین مربوط به حریم خصوصی و داده‌های شخصی.	
۴	الزامات ساختاری	شکل‌گیری نهادهای مستقل: ایجاد نهادهای مستقل نظارتی برای ارزیابی عملکرد رسانه‌ها و نهادهای ورزشی.	

ردیف	کد انتخابی	کدهای باز	درصد موفق
۵		دستگاه‌های نظارتی: تقویت نهادهای نظارتی برای پیگیری موارد عدم شفافیت و فساد.	۱۰۰٪
۶		کمیسیون‌های شفافیت: ایجاد کمیسیون‌های شفافیت و پاسخگویی از سوی نهادهای ورزشی برای پیگیری تخلفات و ارائه گزارش به عموم.	
۷		ایجاد پلتفرم‌های اطلاع‌رسانی: توسعه پلتفرم‌های آنلاین برای ارائه اطلاعات و گزارش‌های شفاف.	
۸	الزامات مدیریتی	مدیریت اطلاعات: طراحی سیستم‌های مدیریتی برای جمع‌آوری، پردازش و انتشار اطلاعات به‌روز.	
۹		مدیریت شفاف مالی: پیاده‌سازی بهترین شیوه‌های بین‌المللی در مدیریت مالی ورزشی، شامل افزایش شفافیت در بودجه‌ها و هزینه‌ها.	۱۰۰٪
۱۰		راهبردهای رسانه‌ای: تدوین و اجرای راهبردهای اطلاع‌رسانی شفاف و مؤثر.	
۱۱		گزارشگری منظم: انتشار گزارش‌های دوره‌ای درباره عملکرد مالی و غیرمالی نهادهای ورزشی.	
۱۲		آموزش خبرنگاران: برنامه‌های آموزشی برای بهبود مهارت‌های خبرنگاران در زمینه گزارشگری ورزشی.	
۱۳	الزامات آموزشی	آگاهی‌بخشی به جامعه: افزایش آگاهی عمومی نسبت به حقوق و دسترسی به اطلاعات در حوزه ورزش.	۸۷/۵۰٪
۱۴		تقویت رویکردهای مدرسه‌ای: ترویج آموزش‌های ورزشی و رسانه‌ای در نهادهای آموزشی و پرورشی به منظور شکل‌گیری فرهنگ شفافیت و پاسخگویی از سنین پایین.	
۱۵		آموزش مدیران ورزشی: آشنایی مدیران ورزشی با اهمیت شفافیت و پاسخگویی در رسانه.	
۱۶		توسعه روابط رسانه‌ای: ایجاد روابط مؤثر و مبتنی بر اعتماد میان نهادهای ورزشی و رسانه‌ها.	
۱۷	الزامات ارتباطی	استانداردهای ارتباطی: رعایت استانداردهای بین‌المللی در ارتباطات رسانه‌ای به‌ویژه در گزارش‌گری‌های ورزشی.	
۱۸		پاسخگویی به رسانه‌ها و جامعه: ایجاد کانال‌های ارتباطی مؤثر و شفاف برای پاسخگویی به رسانه‌ها و جامعه با استفاده از روش‌های ارتباطی معتبر و پذیرفته‌شده جهانی.	۱۰۰٪

ردیف	کد انتخابی	کدهای باز	درصد توفیق
۱۹		پاسخگویی به انتقادات: توسعه فرهنگ پاسخگویی به انتقادات و نظرات عمومی.	
۲۰		شفافیت در ارتباطات: ترویج شفافیت در ارتباطات رسمی و غیررسمی با رسانه‌ها و جامعه.	
۲۱		استفاده از فن‌آوری‌های نوین: بهره‌گیری از فن‌آوری‌های اطلاعاتی و ارتباطاتی برای بهبود شفافیت و دسترسی به اطلاعات.	
۲۲	الزامات فن‌آورانه	تحلیل داده‌ها: استفاده از داده‌ها و تحلیل‌های علمی برای بهبود عملکرد و تصمیم‌گیری‌ها.	۹۳/۷۵ %
۲۳		پلتفرم‌های چندرسانه‌ای: ایجاد و استفاده از پلتفرم‌های چندرسانه‌ای برای ارائه محتوای شفاف و مفهومی.	
۲۴		پلتفرم‌های شفافیت آنلاین: توسعه پلتفرم‌های آنلاین که به ارائه اطلاعات شفاف و قابل دسترس برای عموم بپردازد.	
۲۵	فرهنگ سازمانی	تشویق شفافیت: ترویج فرهنگی که شفافیت و پاسخگویی را در میان کارکنان نهادهای ورزشی نهادینه کند.	
۲۶	الزامات	تقویت اخلاق‌مداری: ایجاد و توسعه نظام‌نامه‌های اخلاقی برای عملکرد صحیح مدیران و نیروهای رسانه‌ای.	۸۷/۵۰ %
۲۷	درونی	مدیریت داده: ایجاد یک نظام یکپارچه برای جمع‌آوری و نگهداری داده‌های ورزشی به‌ویژه در حوزه مالی و عملکرد.	
۲۸	نظام‌های اطلاعاتی	دیدهبانی اطلاعات: راه‌اندازی سامانه‌هایی برای رصد و تجزیه و تحلیل اطلاعات رسانه‌ای و عملکرد نهادهای ورزشی.	
۲۹	تعهد به آموزش مداوم	برنامه‌های آموزشی: برگزاری دوره‌های آموزشی برای کارکنان و مدیران ورزشی در زمینه اصول و تکنیک‌های شفافیت و گزارشگری.	
۳۰		گزارشگری داخلی: تشویق به گزارشگری و واکنش به مشکلات داخلی به منظور اصلاح فرایندها	
۳۱		حضور عمومی: جلب مشارکت عمومی در فرآیندهای تصمیم‌گیری ورزشی و برنامه‌ریزی.	

ردیف	کد انتخابی	کدهای باز	درصد موفق
۳۲	مشارکت جامعه	زیربنای نظارت اجتماعی: تقویت نهادها و انجمن‌های مستقل برای نظارت بر عملکرد نهادهای ورزشی	
۳۳	همکاری با رسانه‌ها	گفتگو و تعامل: ایجاد کانال‌های ارتباطی مستمر و مؤثر بین نهادهای ورزشی و رسانه‌ها.	
۳۴	رسانه‌ها	پشتیبانی از رسانه‌های شفاف: تأمین و حمایت از رسانه‌هایی که در ارائه اطلاعات شفاف و صادقانه فعالیت می‌کنند.	۹۳/۷۵ %
۳۵	الزامات بیرونی	همکاری بین‌نهادی: ایجاد و تقویت همکاری با نهادهای دولتی، غیردولتی و بین‌المللی برای بهبود شفافیت و پاسخگویی.	
۳۶	دیگر نهادها	مشارکت در پروژه‌های مشترک: همکاری در پروژه‌ها و برنامه‌های مشترک با نهادهای دیگر به منظور افزایش آگاهی عمومی و شفافیت.	
۳۷	توسعه سیاست‌های عمومی	تدوین و اجرای سیاست‌های شفاف: به کارگیری سیاست‌های عمومی که شفافیت و پاسخگویی را در ورزش ارتقا دهند.	
۳۸	حمایت از قانون‌گذاری	حمایت از قانون‌گذاری: همکاری با مقامات دولتی برای تدوین قوانینی که به شفافیت و پاسخگویی در ورزش کمک کند.	
۳۹	الزامات اجتماعی	حمایت از برابری جنسیتی: تقویت سیاست‌هایی که به ارتقای برابری جنسیتی در ورزش کمک می‌کند، مشابه تجارب بین‌المللی.	۱۰۰ %
۴۰	مشارکت جوامع محلی و فرهنگی	مشارکت جوامع محلی: ترویج مشارکت جوامع محلی و ذی‌نفعان در فرآیندهای تصمیم‌گیری ورزشی، با تأکید بر یادگیری از تجارب جهانی.	
۴۱	توافق‌نامه‌های بین‌المللی	توافق‌نامه‌های بین‌المللی: پذیرش و اجرای توافق‌نامه‌های بین‌المللی مانند کنوانسیون‌های ضد فساد، حقوق بشر و اخلاقیات در ورزش.	
۴۲	قوانین هماهنگ با استانداردهای جهانی	قوانین هماهنگ با استانداردهای جهانی: توسعه قوانین و مقررات داخلی متناسب با معیارهای بین‌المللی مربوط به شفافیت و پاسخگویی.	

ردیف	کد انتخابی	کدهای باز	درصد توافق
۴۳	الزامات بین‌المللی	مشارکت در شبکه‌های (فدراسیون‌های) بین‌المللی: شرکت در همایش‌ها و کارگاه‌های بین‌المللی برای به اشتراک‌گذاری تجربیات و بهترین شیوه‌ها در زمینه حکمرانی خوب ورزشی.	۱۰۰٪
۴۴		مبادله اطلاعات با نهادهای بین‌المللی: همکاری با نهادهای بین‌المللی (مانند کمیته المپیک، فیفا و دیگر نهادها) برای دریافت مشاوره و همکاری در زمینه شفافیت و پاسخگویی.	

در ادامه الزامات حکمرانی خوب در ورزش از طریق پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای با تحلیل فازی رتبه‌بندی شدند. در جدول زیر به ۱۰ مورد از پیامدهای حکمرانی خوب در ورزش ایران از طریق پاسخگویی و شفافیت اشاره شد.

جدول ۴. اجماع نظرات گروه پژوهش در پیامدهای حکمرانی خوب در ورزش ایران

ردیف	کد انتخابی	کدهای باز	درصد توافق
۱	افزایش اعتماد عمومی	اعتماد مردم به نهادهای ورزشی: با رعایت الزامات شفافیتی و پاسخگویی، اعتماد عمومی به نهادهای ورزشی و رسانه‌ها افزایش خواهد یافت، که می‌تواند به افزایش مشارکت اجتماعی و حمایت مالی و معنوی از ورزش منجر شود.	۱۰۰٪
۲	بهبود کیفیت مدیریت	مدیریت مؤثر و کارآمد: اجرای این الزامات به مدیران و مسئولان امکان می‌دهد که به شیوه‌ای بیشتر سازمان‌یافته و شفاف عمل کنند که نتیجه آن بهبود مدیریت و پاسخگویی عملیاتی خواهد بود.	۹۳/۷۵٪
۳	ارتقاء عملکرد نهادهای ورزشی	کارایی بالاتر: با شفافیت و نظارت مستمر، نهادهای ورزشی می‌توانند عملکرد خود را بهبود بخشند و از سوء مدیریت و فساد جلوگیری کنند.	۱۰۰٪
۴	ارتقای فرهنگ ورزش	ترویج فرهنگ ورزش سالم: نهادهای ورزشی با روش‌های شفاف و پاسخگو به ترویج فرهنگ ورزش و سلامت در جامعه کمک می‌کنند و این امر می‌تواند منجر به افزایش مشارکت در فعالیت‌های ورزشی شود.	۱۰۰٪
۵	پیشگیری از فساد	کاهش فساد و تخلفات: الزامات قانونی و مقرراتی و همچنین نظارت‌های رسانه‌ای می‌توانند به پیشگیری از فساد و تخلفات مالی در نهادهای ورزشی کمک کنند.	۱۰۰٪

ردیف	کد انتخابی	کدهای باز	درصد توافق
۶	افزایش شمولیت و تنوع	پیشبرد برابری جنسیتی و تنوع: شفافیت به درک بهتر از نیازهای مختلف جامعه کمک می‌کند و می‌تواند به افزایش مشارکت گروه‌های مختلف (از جمله زنان و اقلیت‌ها) در ورزش منجر شود.	۸۷/۵۰ %
۷	تقویت ارتباطات	ارتباطات مؤثر: الزامات ارتباطی می‌توانند به بهبود روابط بین نهادهای ورزشی، رسانه‌ها و جامعه کمک کنند، که نتیجه آن تبادل اطلاعات بهتر و افزایش هم‌افزایی در فعالیت‌ها خواهد بود.	۱۰۰ %
۸	توسعه فن‌آوری در ورزش	استفاده بهینه از فن‌آوری: با توجه به الزامات فناورانه، نهادهای ورزشی می‌توانند به فن‌آوری‌های نوین دسترسی پیدا کنند که به بهبود شفافیت، فرآیندهای مدیریتی و عملکرد ورزشی کمک می‌کند.	۸۷/۵۰ %
۹	ارتقاء پایدار	توسعه پایدار در ورزش: با اجرای این الزامات، می‌توان به توسعه پایدار در ورزش دست یافت، که هم شامل بهبود سطح کیفیت ورزش و هم بهبود شرایط زندگی و سلامت جامعه می‌شود.	۹۳/۷۵ %
۱۰	تقویت گفتگو و تعامل اجتماعی	گفتگوی مؤثر بین ذی‌نفعان: شکل‌گیری ساز و کارهای مؤثر برای گفتگو و تعامل بین ذی‌نفعان (ورزشکاران، مربیان، مسئولان ورزشی، رسانه‌ها و جامعه) می‌تواند به شدت به بهبود فضای ورزشی و تعاملات اجتماعی کمک کند.	۸۷/۵۰ %

در ادامه الزامات و پیامدهای حکمرانی خوب در ورزش از طریق پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای با تحلیل فازی رتبه‌بندی شدند. برای تحلیل فازی ابتدا ماتریس مقایسه زوجی فازی ایجاد شد و سپس با تقسیم هر عنصر بر مجموع هر ستون، ماتریس نرمال شده به دست آمد و وزن هر زیرمعیار، با محاسبه میانگین هر ردیف نرمال شده محاسبه شد. در پایان زیرمعیارها را بر اساس وزن‌های به دست آمده اولویت‌بندی و در جدول شماره ۵ گزارش شد.

جدول ۵. اولویت‌بندی زیرمعیارهای الزامات و پیامدهای حکمرانی خوب در ورزش

ردیف	الزامات حکمرانی خوب ورزشی	وزن زیرمعیار	اولویت	پیامدهای حکمرانی خوب ورزشی	وزن زیرمعیار	اولویت
۱	الزامات قانونی و مقرراتی	۰/۰۵۱۲	۷	افزایش اعتماد عمومی	۰/۲۰۴۸	۲
۲	الزامات ساختاری	۰/۰۰۵۱	۹	بهبود کیفیت مدیریت	۰/۰۹۴۳	۵

ردیف	الزامات حکمرانی خوب ورزشی	وزن زیرمعیار	اولویت	پیامدهای حکمرانی خوب ورزشی	وزن زیرمعیار	اولویت
۳	الزامات مدیریتی	۰/۱۸۳۴	۲	ارتقاء عملکرد نهادهای ورزشی	۰/۰۷۶۴	۶
۴	الزامات آموزشی	۰/۰۰۰۰	۱۰	ارتقای فرهنگ ورزش	۰/۰۰۰۶	۱۰
۵	الزامات ارتباطی	۰/۰۰۷۰	۸	پیشگیری از فساد	۰/۲۵۰۵	۱
۶	الزامات فن‌آورانه	۰/۰۷۵۶	۶	افزایش شمولیت و تنوع	۰/۰۰۷۳	۹
۷	الزامات درونی	۰/۱۰۹۴	۴	تقویت ارتباطات	۰/۰۴۷۵	۸
۸	الزامات بیرونی	۰/۱۴۴۳	۳	توسعه فن‌آوری در ورزش	۰/۱۵۵۳	۳
۹	الزامات اجتماعی و فرهنگی	۰/۱۰۲۷	۵	ارتقاء پایدار	۰/۰۵۳۱	۷
۱۰	الزامات بین‌المللی	۰/۳۲۱۵	۱	تقویت گفتگو و تعامل اجتماعی	۰/۱۱۰۲	۴

بحث و نتیجه‌گیری

حاوی بر اساس یافته‌های این پژوهش الزامات اساسی برای پاسخگویی و شفافیت رسانه‌ای در حکمرانی خوب در ورزش ایران بر اساس مبانی نظری و پیشینه پژوهشی دسته‌بندی شدند که شامل: الزامات قانونی و مقرراتی، ساختاری، مدیریتی، آموزشی، ارتباطی، فناورانه، درونی، بیرونی، اجتماعی و فرهنگی و بین‌المللی بودند که در نهایت این الزامات منجر به ۱۰ پیامد: افزایش اعتماد عمومی، بهبود کیفیت مدیریت، ارتقا عملکرد نهادهای ورزشی، ارتقای فرهنگ ورزش، پیشگیری از فساد، افزایش شمولیت و تنوع، تقویت ارتباطات، توسعه فن‌آوری در ورزش، ارتقا پایدار، تقویت گفتگو و تعامل اجتماعی می‌گردد.

نتایج پژوهش با نتایج پژوهش‌های نکونام و فراهانی (۱۴۰۳) در پیامدهای اعتمادسازی، کنترل فساد و کیفیت خدمات اجتماعی؛ خسروی و پیفه (۱۴۰۱) در بهبود عملکرد و شفافیت سازمانی؛ الفتی و همکاران (۱۴۰۰) در عوامل قانونی، محیطی، فرهنگی، سازمانی، مدیریتی و ساختاری؛ رسولی (۱۴۰۰) در عوامل حاکمیت قانون، مسئولیت‌پذیری، شفافیت، مشارکت و دموکراسی و انضباط؛ محمدی‌رئوف (۱۴۰۰) در عوامل ساختار، حاکمیت قانون و اخلاق‌گرایی؛ الفتی و همکاران (۱۳۹۹) در عوامل عملکردی، اخلاقی، اجتماعی و قانونی؛ تامپسون و همکاران (۲۰۲۲) در شفافیت و پاسخگویی؛ گیرگینوف (۲۰۲۲) در تغییرات

ساختاری و پیچیدگی سازمانی؛ پرنس و همکاران (۲۰۱۸) در عوامل مدیریتی بر اساس ارزش‌های سازمانی و متغیرهای حکمرانی؛ ما و کورشت (۲۰۱۹) در دخالت‌های دولتی؛ پانانگان (۲۰۱۷) در امکانات، زیرساخت، ساختار سازمانی و پیلک (۲۰۱۶) در فساد مالی و پاسخگویی مدیران، همسو هم‌راستا بود پژوهشگران با توجه به رویکرد اکتشافی کار پژوهشی را که نتایج آن ناهمسو با پژوهش حاضر باشد را مشاهده نکردند. نوآوری پژوهش در تبیین الزامات درونی، بیرونی و بین‌المللی حکمرانی خوب در ورزش کشور و تبیین پیامدهایی نظیر: ارتقاء توسعه پایدار ورزش کشور، افزایش شمولیت و تنوع و تقویت گفتگو و تعامل اجتماعی در ورزش کشور بود.

در مجموع، نتایج پژوهش در دو جدول ۴ و ۵ نشان داد که اولویت‌بندی زیرمعیارهای الزامات و پیامدهای حکمرانی خوب در ورزش ایران به خوبی نشان دهنده ارتباط متقابل بین الزامات و پیامدهای حکمرانی خوب است. برای مثال پیشگیری از فساد بالاترین اهمیت را در ایجاد حکمرانی خوب ورزشی داشت. در نتیجه فساد به عنوان یک مانع جدی بر سر راه توسعه پایدار در ورزش کشور شناخته می‌شود. همچنین افزایش اعتماد عمومی به نهادهای ورزشی، بهبود کیفیت مدیریت و ارتقاء عملکرد نهادها از دیگر پیامدهای مهم هستند که بر اساس نیاز به شفافیت و پاسخگویی در حکمرانی خوب ایجاد می‌شوند.

الزامات بین‌المللی، مدیریتی، درونی و برونی، به عنوان مهم‌ترین الزامات حکمرانی خوب در ورزش ایران، زیرا دارای قوانین و مقررات شفاف و کارآمد هستند و به نهادهای ورزشی کشور کمک می‌کنند تا به اهداف خود دست یابند. مدیریت صحیح و کارآمد نیز در نهادهای ورزشی می‌تواند به بهبود عملکرد و کیفیت مدیریت کمک کند. الزامات حکمرانی خوب به طور مستقیم بر پیامدها تأثیر می‌گذارند. به عنوان مثال، الزامات مدیریتی و قانونی می‌توانند به پیشگیری از فساد و افزایش اعتماد عمومی منجر شوند. ضرورت توجه به فناوری هم، نشان دهنده اهمیت نوآوری و فناوری در پیشرفت ورزش ایران است. این پژوهش به وضوح اهمیت حکمرانی خوب، الزامات و پیامدهای آن را در ورزش ایران نشان می‌دهد. با توجه به نتایج، بهبود حکمرانی خوب نیازمند توجه به الزامات بین‌المللی، قانونی، مدیریتی، اجتماعی و فرهنگی است که می‌تواند در نهایت به پیامدهای مثبت و پایدار برای ورزش کشور منجر شود. افزایش پاسخگویی و شفافیت در رسانه‌ها به مردم کمک می‌کند تا از صحت و سقم اطلاعات در مورد ورزش و نهادهای ورزشی اطمینان بیشتری پیدا کنند. این

اعتماد به نهادهای ورزشی و مسئولین مرتبط، باعث مشارکت بیشتر عمومی در فعالیتهای ورزشی و حمایت از سیاستها و برنامههای اجرایی می‌شود. در واقع شفافیت رسانه‌ای و انتشار اطلاعات شفاف، دقیق و به هنگام ضمن جلوگیری از انواع آسیب‌های مرتبط، باعث «افزایش اعتماد به رسانه‌های داخلی» خواهد شد و مردم به جای مراجعه به رسانه‌های خارجی و بیگانه و بعضاً مغرض و معاند در کسب اخبار و اطلاعات، به رسانه‌های داخلی اعتماد نموده و این رسانه‌ها را مرجع کسب نظر و تصمیم‌گیری‌های خود قرار دهند. این اعتماد عمومی، یک پایه مهم برای حکمرانی خوب است.

می‌توان اذعان داشت که شفافیت رسانه‌ای باعث می‌شود هم مردم، هم مسئولان در سازمان‌های ورزشی و هم حاکمیت نسبت به نقش‌ها، وظایف و عملکرد خود آگاهی، مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی کامل داشته و با حذف و کاهش اثر دست‌های پشت پرده قدرت که همواره منافع ملی را به صورت آشکارا و پنهان در انحصار خود قرار داده اند، شرایطی فراهم شود که همه افراد جامعه از حقوق و فرصت‌های برابری در ایفای مسئولیت‌ها و بهره‌گیری از فرصت‌های اجتماعی بهره‌مند باشند. از نگاه دیگر در چنین جامعه‌ای که اطلاعات متقن و شفاف در دسترس عموم مردم قرار دارد و رسانه‌ها منعکس‌کننده این اطلاعات هستند، اعتماد عمومی به رسانه‌های داخلی افزایش یافته و رسانه‌ها می‌توانند در رشد افکار عمومی و تقویت خردورزی در جامعه تسهیل‌گر باشند و در نهایت شاخص‌های توسعه پایدار در جامعه ارتقا یافته و مردم در جامعه‌ای پایدار و در سایه بهره‌مندی از حکمرانی خوب ادامه حیات دهند. گسترش و توسعه حکمرانی خوب در ورزش ایران از طریق شفافیت رسانه‌ای زمانی امکان‌پذیر خواهد بود که پای‌بندی به قانون و عملکرد شفاف هم به طور فردی و هم به صورت اجتماعی در تمام بخش‌ها و نهادهای کشور رعایت شود. همچنین منفعت شخصی در گرو تأمین منفعت جمعی تعریف شود و به اصول منشور المپیک و دخالت نکردن سیاست و سیاسیون در ورزش کشور پای‌بند باشیم تا شاهد رشد ورزش کشور و حکمرانی خوب در ورزش در حضور رسانه‌های آزاد و شفاف فارغ از زد و بندهای اقتصادی-سیاسی و فساد باشیم. پاسخگویی در سازمان‌ها، عمدتاً به پاسخگویی در برابر دولت و مردم بر می‌گردد. از نشانه‌های کارایی و مطلوبیت در هر نظام اداری دارا بودن نظام پاسخگویی به منظور بهبود روابط با جامعه است. نوع و ماهیت پاسخگویی در نظام‌ها می‌تواند متفاوت باشد. در سازمان‌ها به لحاظ نوع برنامه‌ها، وظایف و مأموریت‌ها، مسئولیت‌پذیری در

قبال برنامه‌ریزی‌ها و عملکردها و پاسخگویی نیز متفاوت است. پاسخگویی اداری در سازمان‌های ورزشی، مستلزم تعاملی کردن رابطه میان سازمان و مخاطبان است و رسیدن به آن در خلال ارتباط دو سویه و منطقی و نیز شناخت حقوق و مطالبات طرفین امکان‌پذیر است. استقرار پاسخگویی در وهله اول نیازمند وجود یک محیط مناسب است. از این رو، ضرورت دیگری که در کنار ضرورت پاسخگویی مسئولان وجود دارد، وجود یک چارچوب منطقی و شاخص‌های تعریف شده برای پرسشگری است. پاسخگویی در کشور نهادینه نمی‌شود مگر این که در ابتدا فرهنگ پرسشگری در جامعه فراگیر شده و به یک فرآیند تثبیت شده، تبدیل گردد. لذا با تثبیت فرهنگ پرسشگری و تعیین شاخص‌های آن، پاسخگویی به عنوان چارچوب پرسشگری و محور کلی نظام پاسخگویی، تبیین می‌گردد.

پاسخگویی رسانه‌ای، یعنی اینکه سازمان‌های ورزشی تا چه حد در اطلاع‌رسانی صحیح و مسائل راهبردی در بخش ورزش و سلامت جامعه تلاش می‌کنند. در دنیای امروز که به واسطه اطلاع‌رسانی ساده به یک دهکده جهانی است، مقوله اطلاع‌رسانی در سازمان‌های ورزشی امری سهل و ممکن خواهد بود که با وجود علم و تکنولوژی امروزی بعید به نظر خواهد رسید که پاسخگویی رسانه‌ای در سازمان‌های ورزشی با چالشی مهم روبه‌رو باشد.

سازمان‌های ورزشی به عنوان یک بخش دولتی موظف به اطلاع‌رسانی صحیح به مراجع ذی‌صلاح هستند. با توجه به نتایج مطالعات، تکریم ارباب رجوع با اطلاع‌رسانی از طریق رسانه‌ها به شهروندان پیرامون خدمات ارائه شده سازمان، تقویت و به‌روزرسانی مداوم سایت وزارت ورزش و جوانان و سازمان‌های ورزشی و درج فعالیت‌های سازمان، تعامل با رسانه‌های ورزشی و غیره می‌تواند از عوامل بهبود پاسخگویی رسانه‌ای باشد.

تعارض منافع

تعارض منافع ندارم

سپاسگزاری

از تمامی عزیزان، اساتید و داوورانی که ما را در مسیر اجرای این پژوهش و به صورت معنوی یاری نمودند، کمال تشکر و قدرانی را داریم.

ORCID

Bahareh Nekoonam <https://orcid.org/0000-0002-0886-7800>

Meysam Asgarshamsi <https://orcid.org/0000-0001-6804-9669>

منابع

- آصفی، احمدعلی؛ اسدی، حسن و خبیری محمد. (۱۳۹۷). عوامل مؤثر در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران: عوامل فردی. نشریه مدیریت ورزشی. ۱۰ (۳): ۴۱۵-۴۳۴.
https://jssm.ut.ac.ir/article_71084.html?lang=fa
- الفتی، امیر؛ یوسفی، بهرام؛ بهرامی، شهاب و عیدی، حسین (۱۳۹۹). طراحی و تبیین الگوی نظام پاسخگویی در سازمان‌های ورزشی (مطالعه موردی: وزارت ورزش و جوانان). مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، ۱۹(۴۷): ۲۰۳-۲۲۲.
https://fasname.msy.gov.ir/article_366.html
- الفتی، امیر؛ یوسفی، بهرام؛ بهرامی، شهاب و عیدی، حسین (۱۴۰۰). شناسایی و اولویت‌بندی موانع پاسخگویی در سازمان‌های ورزشی. نشریه مدیریت ورزشی، ۱۳(۱): ۱۴۱-۱۶۰.
https://jssm.ut.ac.ir/article_81156.html
- امیرتاش، عبدالرضا و مظفری، امیر احمد (۱۳۹۳). شرایط و لزوم ورود باشگاه‌های فوتبال حرفه‌ای لیگ برتر به بازار سرمایه. نشریه مدیریت ورزشی. ۶ (۳): ۳۹۹-۴۱۹.
https://jssm.ut.ac.ir/article_51504.html
- بیابانی، غلامحسین و ذوقی، بهنام (۱۳۹۷). رسانه‌ها ابزاری برای ترویج شفافیت و مقابله با فساد سیاسی و مالی. فصلنامه علمی رسانه، ۲۹(۳): ۸۵-۱۰۴.
https://qjmn.farhang.gov.ir/article_80520.html?lang=fa
- پیمان‌فر، محمدحسن؛ الهی، علیرضا؛ سجادی‌پور، سید محمد کاظم و حمیدی، مهرزاد. (۱۳۹۸). تبیین دیپلماسی ورزشی با استفاده از الگوی پارادایمی: مطالعه‌ای کیفی. نشریه مدیریت ورزشی. ۱۱(۱): ۷۵-۵۹.
https://jssm.ut.ac.ir/article_72875.html
- جوادی‌پور، محمد و راسخ، نازنین. (۱۳۹۸). نقش ورزش و توسعه دیپلماسی ورزشی در پیشبرد سیاست‌های فرهنگی - اجتماعی و روابط خارجی جمهوری اسلامی ایران. نشریه مدیریت ورزشی. ۱۱ (۲): ۲۱۹-۲۳۴.
https://jssm.ut.ac.ir/article_74355.html
- خسروی، صفیه و پیفه، احمد (۱۴۰۱). رابطه بین شفافیت و پاسخ‌گویی هوشمند در بخش عمومی. همایش ملی ارتقای شفافیت. SID.
<https://sid.ir/paper/1030985/fa>

دلدار، ابراهیم؛ کارگر، غلامعلی و غفوری، فرزاد (۱۳۹۵). بررسی موانع اقتصادی خصوصی سازی باشگاه‌های لیگ حرفه‌ای فوتبال کشور. دوفصلنامه مدیریت و توسعه ورزش. ۵ (۲): ۵۴-۶۸. https://jsmd.guilan.ac.ir/article_2134.html

رسولی، ماندانا؛ سجادی، سیدنصراله؛ مصفا، نسرین و راسخ، نازنین (۱۴۰۰). عوامل حکمرانی بهینه در روابط بین‌الملل ورزش ایران. مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، ۲۰ (۵۱): ۹۷-۱۱۲. https://fasname.msy.gov.ir/article_424.html

رنجبر، صادق (۱۴۰۲). انواع فساد در ورزش و راهکارهای مقابله با آنها. ماهنامه گزارش‌های کارشناسی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۳۱ (۱۰): ۶-۳۲. doi: 10.22034/report.2024.16482.1548. https://report.mrc.ir/article_9917.html

رهنورد، فرج‌اله؛ جوکار، علی؛ طاهرپور، حبیب و رسولی، مهدی (۱۳۹۸). تدوین چارچوبی برای پاسخگویی اجتماعی سازمان‌های دولتی ایران. مدیریت سازمان‌های دولتی، ۷ (۲) (پیاپی ۲۶): ۱۳۴-۱۱۵. doi: 10.30473/ipom.2019.36912.2905115-134. https://ipom.journals.pnu.ac.ir/article_5716.html

روزنامه دنیای اقتصاد (۱۳۹۸). شاید کل ورزش ایران تعلیق شود. شماره خبر: ۳۶۱۶۱۸۱. تاریخ چاپ: ۲۶/۱۰/۱۳۹۸.

زمانی، عباس؛ تقی‌پور، فائزه و اسماعیلی، رضا (۱۴۰۱). راهبردهای ارتقای شفافیت در رسانه‌های ایران. فصلنامه علمی رسانه، ۳۳ (۴): ۲۷۱-۲۹۲. Doi: 10.22034/bmsp.2022.306186.1615. https://qjmn.farhang.gov.ir/article_162428.html?lang=fa

زمانی، عباس؛ تقی‌پور، فائزه و اسماعیلی، رضا (۱۳۹۹). پیامدهای شفافیت رسانه‌ای در ایران. مطالعات رسانه‌ای، ۱۵ (۵۱): ۱۹-۳۵. <https://sanad.iau.ir/journal/mediastudies/Article/18173?jid=18173>

زنجیرچی، سید محمود؛ خطیبی عقدا، عبدالنبی و پیمان فر، محمدحسن (۱۳۹۴). ارزیابی کارایی ۶۴ ساله کاروان ورزشی ج. ا. ایران در بازی‌های المپیک با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها (DEA). نشریه مدیریت ورزشی، ۷ (۵): ۶۸۷-۷۰۰. https://jshm.ut.ac.ir/article_56755.html?lang=fa

سایت خبری همشهری آنلاین (۱۳۹۸). ۴ هزار پروژه نیمه‌تمام ورزشی در کشور. کد خبر: ۴۷۲۵۳۵. <https://www.hamshahrionline.ir/news/472535/4>

سجادی، سیداحمد (۱۳۹۵). طراحی الگوی ساختار ورزش کشور. رساله دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه مازندران.

سعیدپور، بهزاد؛ لاهیجانیان، اکرم‌الملوک و شریفی، امین (۱۳۹۸). نقش مدیریت دانش در توسعه پایدار محیط زیست. مجله پایداری، توسعه و محیط زیست. ۴ (۴): ۷۹-۸۳.
<https://sanad.iau.ir/fa/Journal/jsde/DownloadIssue/38784>

صادقی جقه، سعید (۱۳۹۷). شفافیت، نظارت و کارآمدی. فصلنامه مطالعات راهبردی، ۲۱(۸۲): ۷-۳۴.
Doi: 20.1001.1.17350727.1397.21.82.1.4
https://quarterly.risstudies.org/article_85218.html

عابدی، احیا؛ رضوی، سید محمدحسین؛ دوستی، مرتضی و احمدی، سیدعبدالحمید. (۱۳۹۷). شناسایی ابعاد و رویکردهای توسعه فرهنگی ورزش و عوامل موثر بر آن. فصلنامه مطالعات راهبردی ورزش و جوانان. ۱۷ (۴۲): ۹-۳۲.
https://fasname.msy.gov.ir/article_281.html

علی‌دوست قهفرخی، ابراهیم (۱۳۹۸). تحلیل موانع حقوقی و قانونی اثرگذار بر اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی در فوتبال حرفه‌ای جمهوری اسلامی ایران. نشریه مدیریت ورزشی. ۱۱(۳): ۴۱۱-۴۲۸.
https://jsm.ut.ac.ir/article_74623.html

فراهانی، ابوالفضل؛ قاسمی، حمید و حسنی، سعید (۱۳۹۷). راهکارهای موثر بر مشارکت سازمان‌های مردم‌نهاد در بخش ورزش برای همه با توجه به خط مشی سلامت محوری دولت. فصلنامه مطالعات راهبردی ورزش و جوانان. ۱۷ (۴۲): ۴۰-۶۶.
https://fasname.msy.gov.ir/article_282.html?lang=fa

کشاورز، محمدحسن؛ حمیدی، مهرزاد؛ گودرزی، محمود و علی‌دوست قهفرخی، ابراهیم. (۱۳۹۳). مقایسه مؤلفه‌های آسیب‌شناسی سازمانی در فدراسیون‌های ورزشی موفق و ناموفق. نشریه مدیریت ورزشی. ۶(۳): ۳۸۱-۳۹۸.
https://fasname.msy.gov.ir/article_282.html?lang=fa

گزارش برنامه ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ورزش (۱۳۹۴). وزارت ورزش و جوانان، معاونت توسعه منابع و پشتیبانی - ستاد تدوین برنامه ششم توسعه.
گزارش دفتر مطالعات فرهنگی مرکز پژوهش‌های مجلس (۱۳۹۷). مسائل و چالش‌های تربیت بدنی و ورزش جمهوری اسلامی ایران.

گودرزی، محمود؛ اسدی، حسن؛ خیرری، محمد و دوستی، مرتضی (۱۳۹۱). سیاست و ورزش. ساری: انتشارات موج قلم.

گودرزی، محمود؛ قربانی، محمدحسین؛ پورسلطانی، حسین و صفری، حمیدرضا (۱۳۹۰). مطالعه عوامل مؤثر بر وقوع و رشد فساد اداری و ادراک شده و روش های کنترل آن در سازمان های ورزشی ایران. مطالعات مدیریت ورزشی (پژوهشکده تربیت بدنی). ۴ (۱۰): ۳۹-۵۶.
https://smrj.ssric.ac.ir/article_302.html

محمدی مغانی، حجت و قره خانی، حسن (۱۳۹۷). طراحی و تبیین مدل نقش اقتصادی دولت در فرآیند خصوصی سازی ورزش ایران. نشریه مدیریت ورزشی. ۱۰ (۲): ۳۶۷-۳۸۵.
https://jism.ut.ac.ir/article_70107.html?lang=fa

محمدی رثوف، مصطفی؛ فراهانی، ابوالفضل؛ شجاع، رضا و ملکی، علی (۱۴۰۰). شناسایی عوامل مؤثر بر تحقق حکمرانی مطلوب در صنعت ورزش ایران با رهیافت داده بنیاد. مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، ۲۰(۵۲): ۱۱۳-۱۳۴.
https://fasname.msy.gov.ir/article_443.html

محمودی، احمد؛ هنری، حبیب؛ یونسی، جلیل و شهلائی، جواد (۱۳۹۷). کاوش عوامل زمینه ای و مداخله گر بروز فساد در صنعت فوتبال ایران. نشریه مدیریت ورزشی. ۱۰ (۴): ۶۶۱-۶۸۵.
https://jism.ut.ac.ir/article_71734.html

مخلصی حوض سرخی، مجید؛ علیزاده، رحمت؛ نبوی چاشمی، سیدعلی و بهنیا، بردیا (۱۴۰۰). ارایه الگوی تأمین مالی باشگاه های ورزشی با فرآیند تحلیل سلسله مراتبی، دانش سرمایه گذاری، ۴۰(۱۰): ۲۸۱-۲۵۹.
<https://sanad.iau.ir/Journal/jik/Article/842188>

معینی، جواد؛ زرنندی، سعید و عبدالهی، محمدرضا (۱۳۹۷). تحلیل تأثیر پاسخگویی عمومی بر خط مشی ارتقای سلامت اداری و شفافیت سازمانی در بخش دولتی. فصلنامه خط مشی گذاری عمومی در مدیریت، ۹(۳۰): ۲۳-۴۱. کد مقاله : IJPA-1803-10406 (R2).
<https://sanad.iau.ir/Journal/ijpa/Article/790060>

نجفی کلوری، مقصود؛ گودرزی، محمود؛ فراهانی، ابوالفضل؛ و اسماعیلی بیدهندی، حسن (۱۳۹۱). عوامل مؤثر بر بروز فساد در سازمان های ورزشی (مطالعه موردی فساد اداری در فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران). نشریه مدیریت ورزشی، ۴(۱۴): ۱۰۹-۱۲۲.
doi: 10.22059/jism.2012.28907.122
https://jism.ut.ac.ir/article_28907.html

نسترن بروجنی، ایمان؛ قربانی، محمد حسین؛ کوزه چیان، هاشم و احسانی، محمد (۱۳۹۷). شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه فرهنگ ورزش همگانی در ایران. نشریه مدیریت ورزشی. ۱۰(۴): ۷۲۳-۷۳۸.
https://jism.ut.ac.ir/article_71729.html?lang=fa

نکونام، بهاره و فراهانی، ابوالفضل (۱۴۰۳). طراحی الگوی پارادایمی شفافیت رسانه‌ای بر ایجاد و توسعه حکمرانی خوب در ورزش ایران. مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی. ۱۱(۳): ۱-۱۸. https://sportmedia.journals.pnu.ac.ir/article_11418.html?lang=fa.

References

- Australian Sports Commission. (2015). Mandatory sports governance principles. Australian Sports. https://www.ausport.gov.au/annual_report_2015-16.
- Australian Sports Commission. (2016). Governance reform in sport. Australian Sports Commission. https://www.clearinghouseforsport.gov.au/_data/assets/pdf_file/0005/870539/Australian_Sports_Commission_Governance_Reform_in_Sport_paper_June_2016.pdf.
- Balkin, J. M. (1999). How Mass Media Simulate Political Transparency, Cultural Values journal. 3(4), 393—413. doi: 10.1080/14797589909367175. <https://philpapers.org/rec/BALHMM>.
- Dowling, Mathew & Leopkey, Becca & Smith, Lee. (2018). Governance in Sport: A Scoping Review. Journal of Sport Management. 32(5). DOI:10.1123/jsm.2018-0032. <https://www.researchgate.net/publication/325055658>.
- European Commission. (2013). Expert group “good governance” deliverable 2: Principles of good governance in sport. European Commission.
- Girginov, V. (2022). The numbers game: Quantifying good governance in sport. European Sport Management Quarterly, 23(6), 1889–1905. <https://doi.org/10.1080/16184742.2022.2078851>.
- Holland, D., Krause, A., Provencher, J., & Seltzer, T. (2018), Transparency tested: The influence of message features on public perceptions of organizational transparency. Public Relations Review, 44(2), 256-264. <https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2017.12.002>. (<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0363811117300772>).
- Isosomppi, S. (2020). Research handbook on sport governance, European Journal for Sport and Society, 17(3), 285-288. <https://doi.org/10.1080/16138171.2020.1792088>.
- Lyrio, Maurício & Lunkes, Rogério & Taliani, Emma. (2018). Thirty Years of Studies on Transparency, Accountability, and Corruption in the Public Sector: The State of the Art and Opportunities for Future Research. Public Integrity. 20(1), 1. DOI:10.1080/10999922.2017.1416537. <https://www.researchgate.net/publication/323018615>.
- Ma, Y. & Kurscheidt, M. (2019). Governance of the Chinese Super League: A struggle between governmental control and market orientation, Sport, Business and Management, 9(1), 4-25. <https://doi.org/10.1108/SBM->

11-2017-0070.

(<https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/sbm-11-2017-0070/full/html>).

O'Regan, B., King, R. & Smith, D. (2021). Combining accountability forms: transparency and “intelligent” accountability in a public service organization, *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, DOI: 10.1108/AAAJ-03-2020-4473.

<https://ideas.repec.org/a/eme/aaajpp/aaaj-03-2020-4473.html>.

Panannangan, J. A. (2017). Accountability of Administrative Operation of Secondary Vocational Education In The South Minahasa, North Sulawesi Province. S2 thesis, Universitas Negeri Makassar. (Doctoral dissertation, Universitas Negeri Makassar). https://eprints.unm.ac.id/view/creators/PANANNANGAN=3AJETTY_AFRIDA=3A=3A.html.

Parent, M. M. & Hoye, R. (2018). The impact of governance principles on sport organisations' governance practices and performance: A systematic review. *Cogent Social Sciences*, 4(1). <https://doi.org/10.1080/23311886.2018.1503578>.

(<https://www.tandfonline.com/doi/citedby/10.1080/23311886.2018.1503578>).

Pielke, Roger. Jr. (2016). Obstacles to accountability in international sports governance. *Global Corruption Report: Sport*. Editor: Gareth Sweeney, Associate Editor: Kelly McCarthy. First published 2016. by Routledge.

Pieth, M. (2011). *Governing FIFA*. Universität Basel.

Sofyani, H., Pratolo, S. & Saleh, Z. (2022). Do accountability and transparency promote community trust? Evidence from village government in Indonesia, *Journal of Accounting & Organizational Change*, 18(3), 397-418. <https://doi.org/10.1108/JAOC-06-2020-0070>. (<https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/jaoc-06-2020-0070/full/html>).

Thompson, A., Lachance, E. L., Parent, M. M., & Hoye, R. (2022). A systematic review of governance principles in sport. *European Sport Management Quarterly*, 23(6), 1863-1888. <https://doi.org/10.1080/16184742.2022.2077795>.

<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/16184742.2022.2077795>.

UK Sport. (2016). A code for sports governance. UK Sport. <https://web.archive.org/web/20171231124810/https://www.sportengland.org/about-us/governance/a-code-for-sports-governance>.

United Nations Development Program (2010). Report of the United Nations Development Programme on statistics of human development: note / by the Secretary-General. <https://digitallibrary.un.org/record/696053/?ln=en&v=pdf>.

United Nations Office on Drugs and Crime. (2021). Global report on corruption in sport. United Nations Office on Drugs and Crime. <https://library.olympics.com/Default/doc/SYRACUSE/132787>

2/global-report-on-corruption-in-sport-united-nations-office-on-drugs-and-crime.

World bank Institute (2012). World development indicators 2012 (English). World development indicators Washington, D.C.: World Bank

Group. <http://documents.worldbank.org/curated/en/553131468163740875/World-development-indicators-2012>.

استناد به این مقاله: نکونام، بهاره و عسگرشمسی، میثم. (۱۴۰۳). الزامات و پیامدهای حکمرانی خوب در ورزش ایران با رویکرد پاسخگویی و شفافیت رسانهای. مدیریت توسعه پایدار در ورزش، ۱۳(۱۴)، ۸۵-۱۱۴

Sustainable Development Sport Management Journal is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.